

Darłowo, 28.02.2017 r.

**DARŁOWSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO
PRZEWOZOWE Sp. z o.o. w Darłowie**

REGULAMIN

**zarobkowego przewozu osób i rzeczy
w krajowym transporcie autobusowym**

Rozdział I

PODSTAWA PRAWNA, PRZEDMIOT ORAZ ZAKRES STOSOWANIA REGULAMINU

§ 1

1. Niniejszy regulamin ustala się na podstawie art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (tekst jednolity Dz. U. 2000 nr. 50 poz.601 z późniejszymi zmianami) oraz dla wykonywania obowiązku wynikającego z art. 18B ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Z 2007r, Nr 125, poz.874 t.j. z późn.zm.).
2. Regulamin określa warunki zarobkowego przewozu osób i rzeczy, obsługi podróżnych przez Darłowskie Przedsiębiorstwo Przewozowe Sp. z o.o. w Darłowie, zwanego dalej "Przewoźnikiem".
3. Regulamin stosuje się do zarobkowego przewozu osób i rzeczy, w zakresie obejmującym:
 - regularną, krajową komunikację publiczną,
 - grupowe przewozy osób w komunikacji publicznej i zamkniętej,
 - przewozy międzynarodowe – jeżeli umowa międzynarodowa nie stanowi inaczej.
4. Przyjęte w niniejszym regulaminie opracowania stosuje się w powiązaniu z przepisami ustawy – Prawo przewozowe, z uwzględnieniem wydanych w jej wykonaniu aktów normatywnych, Kodeksu Cywilnego oraz zarządzeń wewnętrznych obowiązujących w DPP Spółka z o. o. w Darłowie.

§ 2

Użyte w regulaminie określenia oznaczają:

1. **przewóz zarobkowy** – działalność gospodarcza polegająca na przewozie osób i ich rzeczy w regularnej komunikacji publicznej i w przewozach grupowych,
2. **komunikacja regularna** – przewozy zarobkowe wykonywane po drogach publicznych według skoordynowanego i podanego do wiadomości publicznej rozkładu jazdy autobusów, odbywającego się na podstawie indywidualnych umów przewozu zawieranych bezpośrednio pomiędzy przewoźnikiem a podróżnymi,
3. **przewozy grupowe** – przewozy wykonywane w czasie i na warunkach uzgodnionych w umowie zawartej między przewoźnikiem a organizatorem przewozu na rzecz osób trzecich – to jest uczestników przewozu grupowego,
4. **punkt odprawy** – przystanek autobusowy, dworzec lub przystanek dworcowy będący miejscem rozpoczęcia lub zakończenia przewozu,
5. **kurs autobusowy** – połączenie między dwoma krańcowymi punktami odprawy na określonej trasie przewozu w komunikacji regularnej, w jednym kierunku,
6. **autobus** – pojazd samochodowy skonstruowany z przeznaczeniem do przewozu nie mniej niż 9 osób na miejscach dla pasażerów.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY OGÓLNE

§ 3

1. Przewoźnik w regularnej komunikacji publicznej jest zobowiązany do przewozu osób i rzeczy w zakresie wynikającym z podanego do publicznej wiadomości rozkładu jazdy.
2. Zawarcie umowy przewozu w regularnej, publicznej komunikacji autobusowej wymaga spełnienia warunku nabycia biletu na przejazd (bagaż).
3. Przewóz uważa się za rozpoczęty z chwilą gdy autobus, w którym znajduje się podróżny ruszył z miejsca odjazdu.
4. Umowa przewozu, do której zawarcia dochodzi z naruszeniem przez podróżnego warunków, o których mowa w ust. 2 – (samo zajęcie miejsca w autobusie bez wykupienia biletu) – nabiera mocy wiążącej, jeżeli podróżny spełni obowiązek uiszczenia należności przewozowej.

§ 4

W miarę posiadania rezerwy taborowej przewoźnik może zawierać umowy grupowego przewozu osób w komunikacji zamkniętej (na zasadzie tzw. "najmu autobusu") przewidujące świadczenie w tym zakresie usług o charakterze okazjonalnym (przewozy wycieczkowe, turystyczne, okolicznościowe itp.) lub stałym (szkolne i pracownicze).

§ 5

1. Sposób ustalenia i wysokości opłat za przewóz osób i rzeczy oraz zakres i warunki realizacji usprawnień do przejazdów ulgowych i bezpłatnych, określają stosowne przepisy oraz określona przez przewoźnika taryfa.
2. Przewoźnik podaje do wiadomości publicznej aktualne tabele opłat taryfowych i zapewnia zainteresowanym podróżnym bezpłatny wgląd do obowiązujących go przepisów przewozowych.

§ 6

Przewoźnik jest zwolniony z obowiązku przewozu, jeżeli:

1. zachodzą uniemożliwiające przewóz okoliczności, których przewoźnik nie mógł uniknąć ani zapobiec ich skutkom,
2. podróżny (klient) nie zastosował się do przepisów przewozowych,
3. ze względu na rodzaj przewozu nie ma możliwości jego wykonania przy użyciu posiadanych środków transportowych,
4. w innych przypadkach przewidzianych w niniejszym regulaminie.

§ 7

1. Przewoźnik ponosi wobec podróżnego pełne skutki odszkodowawcze w razie przedwczesnego odjazdu autobusu, natomiast za szkodę powstałą wskutek opóźnionego przyjazdu lub odwołania kursu przewidzianego w rozkładzie jazdy odpowiada tylko wówczas, gdy wynika ona z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa jego pracownika.

2. Za rzeczy, które podróżny przewozi ze sobą pod własnym nadzorem, przewoźnik ponosi odpowiedzialność, jeżeli szkoda powstała z jego winy.
3. Przewoźnik odpowiada za bagaż podróżnego umieszczony podczas przewozu w schowku bagażowym autobusu, ponosząc skutki jego utraty, ubytku lub uszkodzenia.
4. Przedmioty pozostawione przez podróżnego w autobusie w wyniku nieuwagi lub w innych okolicznościach nie są objęte ochroną i odpowiedzialnością z winy przewoźnika.
5. Powstanie szkody, na którą podróżny został narażony podczas przewozu, powinno być zgłoszone niezwłocznie po jej ujawnieniu i wymaga pisemnego potwierdzenia przez obsługę autobusu.
6. Zakres i wysokość odszkodowania należnego podróżnemu poszkodowanemu z winy przewoźnika ustala się na zasadach określonych przepisami ustawy Prawo przewozowe i Kodeks cywilny.

§ 8

1. Podróżny odpowiada za zawinione przez siebie, względnie przez osobą pozostającą pod jego bezpośrednią opieką uszkodzenie lub zanieczyszczenie autobusu lub innych urządzeń przewoźnika i obowiązany jest zapłacić odszkodowanie z tego tytułu w wysokości rzeczywistych kosztów wyrządzonej szkody.
2. Dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym na podstawie art. 75 ustawy Prawo przewozowe lub przepisów wydanych w jej wykonaniu przysługuje uprawnionemu po bezskutecznym wyczerpaniu drogi reklamacji, przewoźnikowi zaś – po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty.
3. Reklamacje lub wezwanie do zapłaty uważa się za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłaci dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia reklamacji lub wezwania do zapłaty.

ROZDZIAŁ III

PRZEWÓZ OSÓB W KOMUNIKACJI REGULARNEJ

§ 9

1. Przewoźnik w regularnej komunikacji publicznej obowiązany jest zapewnić podróżnym odpowiednie warunki bezpieczeństwa i higieny oraz wygody odpowiadające rodzajowi przewozu.
2. Przewoźnik ogłasza:
 1. we wszystkich punktach odprawy – rozkłady jazdy, określające przestrzenny i czasowy zakres oferty przewozowej;
 2. w dworcowych punktach odprawy – informacje o cenach i warunkach sprzedaży biletów oraz dostęp do ważniejszych przepisów przewozowych i porządkowych.
3. Przewoźnik może ustalić, że z pewnych kursów autobusowych mogą korzystać w pierwszej kolejności określeni podróżni, np. posiadacze biletów miesięcznych ogólnodostępnych imiennych i szkolnych.
4. Ograniczenie powszechności dostępu do niektórych kursów w komunikacji regularnej podaje się na stronie internetowej przewoźnika.

§ 10

1. Podróżny obowiązany jest posiadać ważny bilet uprawniający do przejazdu i okazywać go na żądanie obsługi autobusu lub organów kontroli. Bilet stanowi dowód zawarcia umowy przewozu i nabycia uprawnienia do określonego w nim przejazdu. Przewoźnik, który wydał bilet, obowiązany jest do świadczenia przewozu zgodnie z treścią biletu na rzecz jego nabywcy.
2. W bilecie na przejazd określa się wysokość należności oraz dane niezbędne do ustalenia zakresu uprawnień podróżnego, a na bilecie imiennym uprawniającym do przejazdów wielokrotnych – także tożsamości jego posiadacza.
3. Bilet wolno odstąpić innej osobie tylko wtedy, gdy nie jest imienny, a przejazd nie został rozpoczęty.
4. Bilet uprawnia do przejazdu określonym kursem autobusowym i nie daje prawa do przerwy w podróży na przystankach pośrednich na trasie przewozu. Przy przejazdach z przesiadaniem podróżny powinien nabyć na każdy kurs oddzielny bilet.
5. W razie utraty biletu podróżny traci prawo do dalszego przejazdu i winien wykupić bilet ponownie. Wtórników biletów utraconych, w tym imiennych biletów uprawniających do przejazdów wielokrotnych, nie wydaje się.

§ 11

1. Podróżny obowiązany jest nabyć bilet na przejazd przed rozpoczęciem przewozu w kasie biletowej na dworcu autobusowym, lub w innym punkcie sprzedaży biletów, a w razie braku takiej możliwości – u kierowcy autobusu.
2. Sprzedaży i przedsprzedaży biletów dokonuje się zasadniczo według kolejności zgłaszania się podróżnych. Inwalidzi o widocznym kalectwie, kobiety ciężarne, osoby z małymi dziećmi na ręku oraz inne osoby uprawnione na mocy odrębnych przepisów mogą nabyć bilet poza kolejnością.
3. Przewoźnik wyznacza w razie potrzeby i w miarę potrzeb oddzielne kasy biletowe do sprzedaży biletów miesięcznych ogólnodostępnych i szkolnych.
4. Podróżny, który nie nabył biletu w kasie oraz osoba wsiadająca na przystanku, na którym nie ma kasy, może nabyć bilet w autobusie pod warunkiem, że są w nim jeszcze wolne miejsca a brak biletu zgłosi obsłudze przed wejściem lub bezpośrednio po wejściu do autobusu.
5. Płacąc za przejazd podróżny zobowiązany jest żądać wydania biletu oraz sprawdzić czy jest on właściwy, pod rygorem uznania przejazdu jako przejazd bez ważnego biletu w przypadku stwierdzenia tego faktu przez organ kontroli przewozów.
6. Podróżny nabywający bilet ulgowy lub miejscówkę upoważniającą do przejazdu ulgowego, powinien okazać ważny dokument, który uprawnia do takiej ulgi.

§ 12

1. Podróżny, który posiada bilet na przejazd ma prawo:
 1. przejazdu w zakresie na jaki opiewa bilet i w określonym autobusie,
 2. przewiezienia ze sobą bezpłatnie:
 - jednego dziecka w wieku do 4 lat, jeżeli nie żąda dla niego osobnego miejsca (trzyma na kolanach). Za każde kolejne dziecko przewożone przez podróżnego wnosi on opłatę zgodną z taryfą,
 - rzeczy zaliczanych do bagażu podręcznego,

- składanego wózka inwalidzkiego, jeżeli jest inwalidą poruszającym się przy jego pomocy,
3. przewiezienia, na podstawie biletu bagażowego, za opłatą:
 - rzeczy zabranych do osobnego schowka bagażowego autobusu, których ilość (max 2 szt), waga (do 15 kg) i wymiary (długość + szerokość+ wysokość nie przekraczają 200 cm) nie pozwalają ich zaliczyć do bagażu podręcznego,
 2. Podróżny obowiązany jest zachować bilet na przejazd i na przewóz bagażu do czasu zakończenia podróży, oraz dbać o to, aby wsiąść do właściwego autobusu i wysiąść z niego na właściwym przystanku.

§ 13

1. Z wyjątkiem przypadków uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, podróżni mogą wsiadać i wysiadać z autobusu tylko na przystankach autobusowych określonych w rozkładzie jazdy.
2. Przystanki na trasie przejazdu występujące w rozkładzie jazdy są przystankami na żądanie. Kierujący autobusem nie ma obowiązku zatrzymywania się na przystankach, na których nie oczekują na autobus pasażerowie lub nikt z obecnych w autobusie nie sygnalizuje zamiaru wsiadania.
3. Pasażer zamierzający wysiąść lub wsiąść na danym przystanku zobowiązany jest powiadomić kierowcę autobusu, może użyć w tym celu sygnalizacji elektronicznej przewidzianej do tego będącej na wyposażeniu autobusu, a w przypadku jej braku okazać swój zamiar w inny wyraźny sposób z odpowiednim wyprzedzeniem.
4. Kierowca jest obowiązany wstrzymać odjazd autobusu ruszającego z przystanku, w celu zabrania spóźnionego podróżnego sygnalizującego zamiar skorzystania z przejazdu tym autobusem.
5. Żądanie zatrzymania autobusu pomiędzy przystankami uwzględnia się w miarę możliwości eksploatacyjnych, zwłaszcza gdy podróżny zamierzający wsiąść do autobusu lub wysiąść z niego zalicza się do osób wymagających specjalnej opieki (§ 12 ust.2), a żądanie jest uzasadnione znacznieszą odległością do najbliższego przystanku.
6. Autobus , w którym nie ma urządzeń sanitarnych lub z których w danej chwili podróżny nie może skorzystać (awaria), kierowca winien zatrzymać na żądanie podróżnego w najbliższym odpowiednim miejscu.
7. Osobę, która doznała w drodze nagłej niedyspozycji, lub ataku choroby, kierowca autobusu ma obowiązek dowieźć bezpośrednio do najbliższego punktu pomocy medycznej a w nagłych i pilnych przypadkach tą pomoc wezwać.

§ 14

1. Przy wsiadaniu do autobusu i wsiadaniu z niego, oraz podczas przewozu podróżny obowiązany jest stosować się do przepisów porządkowych ogłaszanych przez przewoźnika, oraz do wskazówek kierowcy, który odpowiada za zapewnienie właściwych i bezpiecznych warunków przewozu osób i rzeczy.
2. Przy zajmowaniu przez podróżnych miejsc w autobusie przewoźnik uwzględnia pierwszeństwo przejazdu przysługujące równorzędnie (według kolejności wsiadania) posiadaczom ważnych na dany kurs biletów miesięcznych ogólnodostępnych i szkolnych, oraz osobom z biletami jednorazowymi zakupionymi wcześniej.

3. Numery miejsc widniejące na biletach nabytych w kasie obowiązują tylko w autobusach pośpiesznych. W kursach zwykłych o miejscu zajętym w autobusie decyduje kolejność wsiadania.
4. W autobusach pospiesznych z miejscami numerowanymi, miejsce wskazane na bilecie przysługuje podróżnemu tylko przy wsiadaniu na przystanku z którego autobus rozpoczyna jazdę. Wsiadając na przystanku pośrednim podróżny może zająć swoje miejsce oznaczone numerem na bilecie, jeżeli nie zostało ono jeszcze zajęte przez innego podróżnego, albo inne wskazane przez kierowcę.
5. Podróżny zajmujący miejsce oznaczone napisem dla inwalidy winien je zwolnić dla osoby uprawnionej. Nie dotyczy to pasażerów autobusów pospiesznych, którzy posiadają bilety z wyznaczonymi numerami miejsc.
6. W czasie jazdy podróżny powinien zachować rozwagę i ostrożność, a w szczególności nie powinien otwierać drzwi i okien bez zgody kierowcy, wyrzucać przez nie jakichkolwiek przedmiotów oraz wskakiwać lub wyskakiwać z autobusu będącego w ruchu.
7. Podróżnemu nie wolno zachowywać się w autobusie w sposób utrudniający pracę kierowcy i uciążliwy dla współpodróżnych.
8. We wszystkich autobusach komunikacji publicznej oraz dworcach autobusowych obowiązuje ustawowy zakaz palenia tytoniu przez podróżnych i obsługę.

§ 15

1. Przewoźnik nie dopuszcza do przewozu i ma prawo – korzystając w razie potrzeby z pomocy organów porządkowych – usunąć z autobusu lub obiektu dworcowego, osoby:
 1. odmawiające uiszczenia należności za przejazd autobusem,
 2. nie przestrzegające, pomimo upomnienia, obowiązujących przepisów i nie podporządkowujące się wskazówkom personelu przewoźnika,
 3. będących pod wpływem alkoholu lub innych środków odurzających, zakłócające spokój i wywołujące swym zachowaniem zgorzenie publiczne,
 4. znajdujące się w stanie, który z różnych względów może być uciążliwy lub niebezpieczny dla otoczenia,
 5. mogące zabrudzić inne osoby oraz zanieczyścić wnętrze autobusu,
 6. przewożące broń palną i materiały wybuchowe bez stosownych zezwoleń.
2. Obsługa autobusu ma prawo odmówić zabrania do przewozu większej ilości osób niż wynosi liczba miejsc określona w dowodzie rejestracyjnym pojazdu.

§ 16

1. Za całkowicie lub częściowo niewykorzystany bilet na przejazd jednorazowy przewoźnik obowiązany jest zwrócić stosowną kwotę należności pod warunkiem, że podróżny dokona zwrotu lub uzyska poświadczenie niewykorzystania biletu przed upływem terminu jego ważności.
2. Nie wymagają poświadczenia bilety całkowicie niewykorzystane zwrócone w kasie przewoźnika najpóźniej w przeddzień daty ważności biletu.
3. Podstawą do obliczenia zwracanej należności jest cena niewykorzystanego biletu, zwróconego:
 1. bezpośrednio w kasie nabycia, co najmniej na 1 godzinę przed rozpoczęciem podróży (należność zwraca kasa biletowa),
 2. w trybie reklamacji złożonej na piśmie najpóźniej w terminie 30 dni od daty

ważności biletu, po uprzednim poświadczeniu jego niewykorzystania (należność zwraca przewoźnik obsługujący dany kurs).

3. Poświadczenia o niewykorzystaniu biletu dokonuje: przed rozpoczęciem przejazdu – uprawniony pracownik przewoźnika, a po rozpoczęciu przejazdu (w razie częściowego niewykorzystania) obsługa autobusu.
4. Bilet poświadczony jako niewykorzystany uprawnia podróżnego do ubiegania się o zwrot zapłaconej należności; nie przedłuża się ważności biletu na przejazd w późniejszym terminie, a podróżny powinien wykupić nowy bilet.
5. Należność za częściowe niewykorzystane bilety zwraca się wyłącznie na podstawie reklamacji; obsługa autobusu nie jest uprawniona do zwrotu pieniędzy.
6. Do obliczenia zwracanej należności, przyjmuje się:
 1. za bilet jednorazowy:
 - w razie całkowitego niewykorzystania biletu – zapłaconą należność;
 - w razie częściowego niewykorzystania biletu – różnicę między zapłaconą należnością a należnością przypadająca na wykonane świadczenie,
 2. za bilety na przejazd wielokrotny – zwrot nie przysługuje
7. Nie przysługuje zwrot należności za bilety niewykorzystane z przyczyn zawinionych przez podróżnego, zwracane po terminie ich ważności lub po odjeździe autobusu w którym winne być wykorzystane.
8. Nie przysługuje zwrot należności za bilety, gdy podczas awarii środka transportu, Przewoźnik zapewnił przewóz zastępczy: na linii regularnej do 50 km czas oczekiwania do 1 h, w komunikacji dalekobieżnej od dwóch do czterech godzin.
9. Od zwracanych należności określonych przewoźnik potrąca odstępne w wysokości 30%.

§ 17

1. Przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona (np. Rewizor) ma prawo, w razie odmowy zapłacenia należności żądać okazania dokumentu umożliwiającego ustalenie tożsamości podróżnego, a w razie odmowy zwrócić się do funkcjonariuszy Policji lub innych uprawnionych organów porządkowych w celu ustalenia tożsamości podróżnego.
2. Podróżny, u którego organ kontrolny przewoźnika ujawnił brak ważnego biletu na przejazd lub na przewóz rzeczy i bagażu podlegających opłacie, a także podróżny nie mogący udokumentować uprawnień do ulgowych przejazdów, obowiązany jest do uiszczenia należności przewozowych oraz opłaty dodatkowej w wysokości określonej w taryfie wydanej przez przewoźnika.
3. Należność przewozową za drogę, którą podróżny odbył bez biletu pobiera się według taryfy normalnej, nie uwzględniając ewentualnych uprawnień do ulgi. Jeżeli miejsca rozpoczęcia przejazdu nie można ustalić, należność tą oblicza się za całą drogę przebytą przez autobus.
4. Wysokość opłaty dodatkowej ustala się na podstawie ceny najtańszego biletu jednorazowego normalnego stosowanego przez przewoźnika, w następujący sposób:
 - a) jako 50-krotność tej ceny – za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu;
 - b) jako 40-krotność tej ceny – za przejazd bez ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienia do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu;
 - c) jako 150-krotność tej ceny – za spowodowanie przez podróżnego zatrzymania lub

zmiany trasy środka transportowego bez uzasadnionej przyczyny.

5. Podróżny, który odmawia uiszczenia należności i opłaty dodatkowej podczas kontroli w autobusie, a także który nie może wylegitymować się dokumentem tożsamości w celu wystawienia zobowiązania do zapłaty, może być usunięty z autobusu.
6. Opłata manipulacyjna wynosi 10% wysokości opłaty dodatkowej, jednak nie mniej niż 5 zł.
7. Ujawnione u podróżnego bilety i dokumenty sfałszowane, podrobione, nie należące do podróżnego (imienne) zatrzymuje się i przekazuje odpowiednim doniesieniem organom Policji. Osobę posługującą się takim biletem lub dokumentem traktuje się jako jadącą bez ważnego biletu.

ROZDZIAŁ IV

PRZEWÓZ RZECZY PODRÓŻNEGO ORAZ ZWIERZĄT

§ 18

Rzeczy przewożone przez podróżnego może on zabrać ze sobą do wnętrza autobusu albo oddać do przewozu w oddzielnym schowku bagażowym.

§ 19

1. Rzeczy dopuszczone do przewozu, w zależności od ich rozmiarów, ilości i sposobu rozmieszczenia, mogą być przewożone bezpłatnie lub za opłatą przewidzianą w taryfie.
2. Nie podlegają opłacie łatwe do przenoszenia przedmioty stanowiące bagaż podręczny, które nie tarasują przejść, nie przeszkadzają podróżnym, nie narażają ich na niewygodę lub niebezpieczeństwo, są trzymane przez podróżnego w ręku lub na kolanach i nie wymagają dla ich rozmieszczenia więcej przestrzeni niż ta, którą podróżny ma do dyspozycji nad i pod miejscem które zajmuje.
3. Za każdą sztukę rzeczy przewożonych wewnątrz autobusu, a nie rozmieszczonych w sposób określony w ust. 2, oraz rzeczy umieszczonych w schowku bagażowym autobusu, pobiera się opłatę, której wysokość podaje taryfa stosowana przez przewoźnika. Na rzeczy przewożone za opłatą wydaje się podróżnemu bilet bagażowy, a rzeczy umieszczone w schowku bagażowym zaopatruje się dodatkowo w wywieszkę identyfikacyjną.
4. Rzeczy szczególnie cenne (gotówka, papiery wartościowe, biżuteria, elektronika) oraz posiadające wartość naukową winny być przewożone wyłącznie jako bagaż podręczny
5. Przewoźnik dopuszcza w swoich autobusach przewóz zwierząt wyłącznie pod opieką pasażera z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - zabroniony jest przewóz zwierząt na miejscach przeznaczonych do siedzenia
 - opiekun zwierzęcia jest zobowiązany do takiego jego przewozu, aby zwierzę nie było uciążliwe dla pasażerów
 - opiekun zwierzęcia winien okazać przy wsiadaniu do autobusu zaświadczenie sanitarne wymagane przy przewozie zwierząt a w przypadku psa posiadać świadectwo szczepienia psa.
 - pies musi być trzymany na smyczy, mieć założony kaganiec i być przewożony na podłodze autobusu.
 - kierowca ma prawo odmówić przewozu psa, jeżeli zagraża to bezpieczeństwu pozostałych pasażerów lub może powodować uciążliwość dla pozostałych podróżnych, w szczególności z powodu przykrego zapachu albo drażliwości

zwierzęcia.

- opiekun zwierzęcia ponosi pełną odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez zwierzę zarówno w mieniu jak i w stosunku do osób.

6. Opłata za przewóz zwierząt wynosi:

- w przypadku psa 50% ceny biletu normalnego
- inne małe zwierzęta i ptaki – bezpłatnie (jako bagaż podręczny)

7. Za przewóz psa – przewodnika pobiera się z ulgą 95% od ceny biletu jednorazowego. Pies musi być trzymany na smyczy i mieć założony kaganiec a jego opiekun winien okazać przy wsiadaniu do autobusu zaświadczenie dokumentujące, że jest to pies – przewodnik oraz posiadać świadectwo szczepienia psa.

8. Dopuszcza się przewóz w autobusie bez opłaty małych zwierząt pokojowych (nie dotyczy psów) i ptaków, jeżeli nie są uciążliwe z powodu woni lub hałasu i są zabezpieczone przed wyrządzeniem przez nie szkody. Zwierzęta takie przewozi się w specjalnych koszach, klatkach, pojemnikach.

9. Pasażer przewożący bagaż o wartości powyżej 500 zł zobowiązany jest poinformować o tym fakcie kierowcę w chwili wystawienia kwitu bagażowego oraz zadeklarować wartość bagażu.

10. W przypadku niepoinformowania kierowcy odpowiedzialność przewoźnika z tytułu uszkodzenia, zniszczenia lub zaginięcia bagażu ogranicza się do kwoty 500 zł.

11. W przypadku uszkodzenia, zniszczenia lub utraty bagażu z winy przewoźnika kwotę odszkodowania ustala się na zasadach ogólnych z zastrzeżeniem ust. 10 w zw. Z ust. 9.

12. Kierowca ma prawo weryfikacji zgodności ze stanem rzeczywistym deklarowanej wartości bagażu, w przypadku powzięcia wątpliwości.

13. Pasażer ma obowiązek pobrać bilet bagażowy oraz odcinek kwitu bagażowego.

14. Kierowca wydaje bagaż posiadaczowi kwitu bagażowego za jego zwrotem i nie jest zobowiązany do sprawdzania, czy osoba zgłaszająca się z kwitem bagażowym jest uprawniona do odbioru bagażu.

15. Osoba, która nie może okazać odcinka kwitu bagażowego, przewoźnik wydaje bagaż tylko po udowodnieniu przez nią tytułu własności i po spisaniu danych personalnych tej osoby z ważnego dokumentu tożsamości.

16. W autobusie nie wolno przewozić:

- przedmiotów mogących wyrządzić szkodę podróżnym lub w mieniu przewoźnika i utrudniających warunki odbywania podróży,
- rzeczy, których przewóz jest zabroniony na podstawie odrębnych przepisów administracyjnych, celnych i sanitarno - porządkowych, w tym: materiałów cuchnących, zapalnych, łatwopalnych, wybuchowych, żrących, trujących, radioaktywnych i innych ,
- nabitej broni palnej (zakaz nie dotyczy osób, które są uprawnione do jej noszenia ze względu na pełnione funkcje),
- przedmiotów wzbudzających odrazę,
- żywych zwierząt z wyjątkiem przewidzianym w § 20 ust. 5 -8,

17. W razie uzasadnionego podejrzenia, że bagaż podróżnego zawiera rzeczy, których przewozić nie wolno (ust. 16), przewoźnik ma prawo sprawdzić w obecności podróżnego zawartość tego bagażu, a w razie potwierdzenia się podejrzeń – odmówić zabrania go do

przewozu.

18. Jeżeli nie można ustalić właściciela bagażu podlegającego sprawdzeniu, przewoźnik dokonuje tej czynności w obecności dwóch postronnych świadków i postępuje z zakwestionowanymi przedmiotami w sposób określony przepisami o rzeczach znalezionych.

19. Sposób postępowania z rzeczami nieodebranymi przez podróżnego po zakończeniu przewozu, określają przepisy o rzeczach znalezionych.

ROZDZIAŁ V

GRUPOWE PRZEWOZY OSÓB W KOMUNIKACJI ZAMKNIĘTEJ

(najem autobusu)

§ 20

1. Realizacja grupowego przewozu osób w komunikacji zamkniętej polega na zadysponowaniu do wykonania usługi zamówionej przez organizatora przewozu odpowiednio przygotowanego autobusu, prowadzonego przez kierowcę będącego pracownikiem przewoźnika.
2. Zamówienie na grupowy przewóz osób autobusem powinno być złożone przez organizatora przewozu w formie pisemnej. Przewoźnik może przyjąć zamówienie ustne, które wymaga późniejszego potwierdzenia na piśmie.
3. Treść zamówienia powinna obejmować: nazwę, albo imię i nazwisko oraz adres organizatora przewozu, a także dane potrzebne do ustalenia warunków przewozu, obliczenia należności i wystawienia faktury VAT.
4. Umowę przewozu ustala się za zawartą z chwilą uzgodnienia przez strony istotnych dla jej realizacji postanowień, a w szczególności:
 1. rodzaju i pojemności autobusu
 2. czasu i miejsca podstawienia autobusu
 3. przewidywanego czasu trwania usługi
 4. przebiegu trasy z podaniem punktów noclegowych i docelowego
 5. wysokości i sposobu wyliczenia należności oraz terminu i sposobu uregulowania jej przez organizatora przewozu.
 6. zobowiązanie organizatora przewozu do stosowania się do przepisów obowiązujących w transporcie publicznym a w szczególności przepisów o czasie pracy kierowców.
 7. Innych kwestii, które strony uznają za istotne.
5. Treść umowy powinna być potwierdzona na piśmie.

§ 21

1. W razie odstąpienia przez organizatora od umowy przewozu później niż w dniu poprzedzającym wykonanie usługi (przewóz lokalny) lub w terminie krótszym niż 7 dni przed wykonaniem usługi (przewozy ponad 300 km i zagraniczne), przewoźnikowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 10% należności określonej w umowie. Odszkodowanie w takiej samej wysokości przysługuje najemcy, w razie odstąpienia od umowy w takich terminach, przez przewoźnika.

2. Jeżeli przewoźnik nie może podstawić autobusu o umówionym rodzaju i pojemności, winien niezwłocznie poinformować organizatora, jaki pojazd może być podstawiony zastępczo.
3. W przypadku podstawienia autobusu zastępczego przewoźnik nie może żądać od organizatora opłaty wyższej, niż za podstawienie autobusu zamówionego, chyba, że strony umówią się inaczej.
4. Najemca zobowiązany jest nie przekraczać uzgodnionych limitów co do czasu i odległości zawartych w zamówieniu. Wydłużenie czasu bądź przekroczenie limitu kilometrów, powoduje obowiązek uregulowania należności za dodatkową usługę.

§ 22

1. Kierowca obsługujący autobus obowiązany jest podczas przewozu stosować się do dyspozycji organizatora związanych z realizacją usługi.
2. Jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie względy eksploatacyjne, nie zagraża to bezpieczeństwu przewozu i nie narusza przepisów o czasie pracy kierowcy, obsługa autobusu może wykonywać dodatkowe dyspozycje i zlecenia organizatora.
3. Dodatkowe dyspozycje i zlecenia organizatora powinny być uzgodnione z przewoźnikiem, któremu za ich realizację przysługuje dodatkowe wynagrodzenie.

§ 23

1. Organizator przewozu zobowiązany jest do nadzoru nad przestrzeganiem przez uczestników przewozu obowiązujących przepisów porządkowych.
2. Organizator i uczestnik przewozu ponoszą solidarną odpowiedzialność za szkody wyrządzone w mieniu przewoźnika, chyba, że strony umówią się inaczej.
3. Organizator przewozu zobowiązany jest do przestrzegania przepisów o czasie pracy kierowcy. Czas jazdy kierowcy wynajętego autobusu nie może przekroczyć 9 godzin dziennie, a czas jazdy ciągłej nie może przekroczyć 4,5 godziny. Po przepracowanym dniu kierowcy należy się minimum 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku.

Rozdział VI

Postanowienia końcowe

§ 24

1. Niniejszy regulamin zatwierdzono dnia 28.02.2017 r. i obowiązuje od dnia 01.03.2017r.
2. Zmiany do niniejszego regulaminu można wprowadzać w każdym czasie.

Uwaga:

Podróżni korzystają z ulgowych przejazdów na podstawie Ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu drogowego. (Dz. U. Z 2002 r. nr.175, poz. 1440 z późniejszymi zmianami) oraz ulg rabatowych określonych w zarządzeniach wydawanych przez DPP Sp. z o.o. w Darłowie

W sprawie skarg i wniosków:

Skargi i wnioski można składać w Darłowie, ul. Portowa 6B w godz. 07.00 – 15.00 lub e-mail: dppbiuro@wp.pl

